

Jeg mener altsaa at turde sige, at Tjenestemandstanden som Stand er relativt heldigt stillet. Det er sikkert nok, at mange har siddet haardt i det, og for dem vil det ogsaa komme til at knibe efter Lovforslagets Vedtagelse, men anderledes kan det ikke være. Vi, der hører til de frie Erhverv, maa jo tage vor Del af Nedgangen, og jeg synes ikke, dette Forslag kan siges at gribe for dybt ind; man maa kunne komme igennem den Nedskæring, der her foreslaas. Ingen af os tror, at Tjenestemændene af deres Løn kan lægge store Kapitaler op og blive Kapitalister, og der er maaske heller ikke ret mange af dem, der ønsker det. Jeg husker ganske vist, at en tidligere Justitsminister offentlig skrev, at han kunde ikke undgaa at lægge Penge op og blive Kapitalist. Det er beklageligt, at der ikke er flere, der er stillet som han.

En anden Ting vil jeg i denne Forbindelse nævne, nemlig Pensionen. Den højtærede Minister har for øvrigt gjort Rede derfor. Vi ved jo, at man har sagt, at Pensionerne vil andrage saadant noget som 12 pCt. af Lønningerne; men der er vist neppe Tvivl om, at de egentlig betyder adskilligt mere. Jeg har i hvert Fald set Opgørelser, der gaar ud paa, at naar man regner alt med, kan man godt sætte Udgiften til 20 pCt. Saa synes jeg ikke, man bør klage saa meget over, at de 2½ pCt. nu bliver sat op til 3 pCt. Der var, den Gang Lønningsloven blev vedtaget, megen Tvivl om, hvorvidt man virkelig skulde gaa bort fra det 5 pCt.s Tillæg, som den Gang var Taksten, men det endte jo med, at de 2½ pCt. blev vedtaget. Nogle mener for øvrigt, at man overhovedet ikke skulde have Pension, men at man skulde have Folkeforsikring og den Slags Ting. Det ligger imidlertid ikke for i denne Forbindelse.

Enkelthederne i de forskellige Paragraffer, Natpenge, Kørepenge og alt sligt, har jeg ikke rørt ved; de er jo omtalt af den højtærede Minister.

Naar man ser paa de indtægtgivende Virksomheder, Staten har, og ser, at de har givet Underskud og stadig giver Underskud, saa synes jeg, det for Tjenestemændene maa være ret ubehageligt. En Privatmand er ikke godt tilpas, naar hans Forretning giver Underskud, og selv om han kan bære det et Aar eller to, virker det deprimerende paa

ham. Jeg synes, Tjenestemændene burde tænke en lille Smule paa dette i denne Forbindelse.

Den Nedsættelse, vi her vedtager for Statstjenestemændene, vil sikkert komme til at virke længere ud. Kommunerne vil ganske sikkert blive nødt til at følge Trop; selv om de til Dels ledes af de samme Mænd, som her modsætter sig Nedsættelserne, tror jeg, de efterhaanden vil søge at gennemføre de samme Takster, som nu bliver fastsat for Statens Tjenestemænd. Og forhaabentlig vil det komme til at virke endnu længere ud, saaledes at man kan opnaa, at Pristallet afpasser sig saa nogenlunde efter det Niveau, vi i Virkeligheden befinder os paa.

Den højtærede Finansminister omtalte § 104, særlig Bestemmelsen om, at Ministre ikke udover deres Rigsdagsvirksomhed maa have lønnet eller tantiemegivende Hverv i offentlige eller private Foretagenders Tjeneste. Denne Vedtagelse synes mig mindre vel betænkt. Man har i den Forbindelse talt om Renhed i vore offentlige Forhold; om det opnaas derved, skal jeg ikke udtale mig om nu. Jeg agter i det hele taget ikke at udtale mig om dette Spørgsmaals Rækkevidde, men jeg tror, at der kan drages mange Konsekvenser af det. Ser man paa denne Bestemmelse i Forbindelse med Bestemmelsen i § 72, hvorefter man kan sidde indtil et Aar som Minister uden at faa Pension, saa tror jeg, man „Dagen derpaa“ vil indrømme, at det dog vist ikke kan gaa an. Selvfølgelig er en Mand, saa snart han bliver Minister, et slet Menneske, og saa maa hans Liv og Karakter trækkes frem til offentlig Beskuelse. Men selv om saa er, gaar han jo dog en Gang af, og han bliver da paa ny et godt Menneske. Og det er dog vel ikke Meningen, at en Mand, fordi han har været saa uforsigtig at blive Minister, skal sættes paa bar Bakke.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Selv om jeg egentlig ikke nærer noget Haab om Forandringer i det, vil jeg dog mene, at det bør henvises til et Udvalg.

Dahl: Da man ved Ministerskiftet i Efteraaret 1926 hørte, at den nuværende